

- Jeg hader at tabe

24-årige Lars Juul Hansen fra Rødovre prioriterer bordtennis før jurastudierne. Han blev verdensmester i september, har modtaget flere priser og stiler nu efter EM og OL

Af Rie Nielsen

Det var en noget nervøs Lars Juul Hansen, der stillede op til finalen ved verdensmesterskaberne i handicapbordtennis 28. september i Montreaux i Schweiz.

”Jeg var igennem to ret hårde kampe ved kvart- og semifinalerne, hvor jeg var bagud 0-2 i sæt. Og da jeg slet ikke kendte noget til min modstander i finalen, vidste jeg ikke, hvad der ventede mig,” forklarer Lars Juul Hansen.

I kvartfinalen var modstanderen finnen Jari Kurkinen, som blev besejret 3-2. I semifinalen var det koreaneren Gong Yong Kim, mod hvem Lars Juul Hansen også fik vendt et truende nederlag til en sejr på 3-2.

Men i finalen ventede den ukendte franskmand Vincent Boury.

”Jeg kunne jo ikke lade være med at tænke, om han nu var sindssygt farlig på en eller anden måde, så jeg ikke ville have en chance og blive fuldstændigt udspillet. Men han virkede også ret nervøs, og det viste sig at blive en meget tæt kamp, hvor jeg hele tiden var lidt foran ham.”

”Så jeg gav den alt, hvad den kunne trække, og kampen endte med at være nemmere for mig end de to foregående,” smiler Lars Juul Hansen og ser faktisk lidt lettet ud, selv om finalen for længst er overstået.

Med titlen verdensmester sikrede Lars Juul Hansen Danmark det første, internationale mesterskab ved handicapbordtennis i ti år.

”Bagefter ventede jeg på de andre landsholdsspillere i Montreaux et par dage, og da rullede jeg bare rundt med ét stort smil på hele tiden. Det var helt sikkert en god fornemmelse,” sammenfatter en glædestrålende Lars Juul Hansen følelsen af at være nykåret verdensmester.

Lynkarriere

Nu er det så et par måneder siden, Lars Juul Hansen oplevede triumfen. Hjemme i lejligheden i Rødovre kan han veje den tunge guldmedalje i hånden og reflektere lidt over, hvad det egentlig var, der skete.

Det er nemlig gået meget hurtigt i den unge københavners elitesportskarriere. Det er bare et par år siden, han blev landsholdsspiller og kun godt et år siden, nemlig i oktober 2005, han vandt sin første internationale turnering. Det var i Stockholm. Senere vandt han igen i december sidste år i Las Vegas. Derefter fulgte et par internationale turneringer, hvor han måtte nøjes med to tredjepladser, inden han altså triumferede ved VM.

”Mit mål er nu at vinde EM i Kranskja Gora i Slovenien til sommer, og derefter kommer mit hovedmål, som er at kvalificere mig til handicap-OL, altså til De Paralympiske Lege (PL:red.) i Beijing i 2008. Det er placeringerne ved de internationale stævner, der tæller mest, hvis man vil kvalificere sig til PL. Derfor betyder EM i Slovenien rigtig meget for mig,” forklarer Lars Juul Hansen.

Karnov og pokaler

Egentlig er der ikke noget, der umiddelbart afslører, at den 24-årige bordtennisspiller er verdensmester. Han strutter på ingen måde af selvpromovering, og vinderinstinkt ligger pakket væk sammen med medaljen og battet i træningstasken.

I stedet møder man i Lars Juul Hansen et helt almindeligt nede-på-jorden og imødekomende menneske, som han kører rundt mellem møblerne og katten Raúl i sin lejlighed. Reolen over for sofaen ligner alle andre unge menneskers, hvis man ser bort fra to elementer. Op ad tv, stereoanlæg, cd'er og dvd-film står Karnovs tykke lovsamlinger i ni flotte, gule bind. Øverst på hylden står de to pokaler, han vandt i Stockholm og Las Vegas. De er placeret højt af hensyn til kattens trang til leg. Raul har allerede givet den ene pokal skrammer for livet.

”Jeg læser jura, men jeg prioriterer bordtennis højest lige i øjeblikket,” afslører Lars Juul Hansen med et smil.

Hvorfor det lige blev jura, han kom til at læse, har han ikke noget entydigt svar på. Det fag har bare altid interesseret ham.

”Det er ikke min familie, det kommer fra, for de er læger og sygeplejersker alle sammen. Jeg har bare altid syntes, det måtte være interessant. Og det er det også. Jeg er mest optaget af EU-området,” fortæller Lars Juul Hansen.

Han *har* taget sin bachelorgrad og er nu i gang med at fylde uddannelsen til kandidat ud med en række forskellige fag. Men han gør det i sit eget tempo.

”Resten af uddannelsen er egentlig meget fri. Jeg kan tage de fag, jeg vil, når jeg vil det. Det er dog ikke sådan, at det kommer til at tage ti år mere, før jeg er færdig. Men jeg tror, at jeg måske er to til to et halvt år længere om at blive jurist, end man kan blive på normeret tid. Jeg går til de eksaminer, jeg melder mig til, men hvis jeg skal ud til store turneringer, så prioriterer jeg dem,” understreger Lars Juul Hansen.

Muskelsvind som modspiller

Det er der en ganske bestemt grund til.

”Jeg vil have noget ud af bordtennisen nu, mens jeg kan. Der er jo ingen, der ved, om jeg har styrke til at spille om ti år.”

For Lars Juul Hansen har muskelsvind. Hans diagnose hedder juvenil spinal muskelatrofi Kugelberg-Welander – også kaldet spinal muskelatrofi type III.

Lars Juul Hansen har været gående og begyndte også at spille bordtennis stående i en alder af 11-12 år. Efter en operation i begge akillesener blev benene for svage til, at han kunne gå rundt hele tiden, og han begyndte at bruge kørestol.

”Jeg prøvede også at spille bordtennis med krykker. Men det gik ikke rigtigt.”

Siden 1998 har Lars Juul Hansen spillet bordtennis siddende. Han spiller i klasse 2. Alle handicapbordtennisspillere er delt op i klasser efter deres handicap. Fra klasse ét til fem er man siddende spiller. Fra klasse seks til ti er man stående. Klasse ét består af de mest handicappede, siddende spillere. Klasse seks er de mest handicappede, stående spillere. Lars Juul Hansen hører til i klasse 2, fordi han har muskelsvind. Det betyder, at han ikke har så mange kræfter i spilarmen. Til gengæld er han god til at bevæge overkroppen i stolen.

”Det er meget vigtigt at have bevægelighed, når man spiller bordtennis. Derfor er det heller ikke alle med muskelsvind, der kan have glæde af sporten,” forklarer Lars Juul Hansen.

Teknik og mental styrke

Landstræner Carsten Mortensen nævner da også først og fremmest Lars Juul Hansens teknik, når han skal udpege, hvad der gør ham til en verdensmester.

”Det er sjældent, Lars misser en bold. Altså bortset fra hårde smash-bolde, som alle spillere jo kan have svært ved at returnere. Men uanset hvor returbolden kommer på bordet, fanger Lars den. Og han har en god slagteknik på alle slag og får bolden placeret rigtigt på bordet. Han kan kontrollere sine slag,” forklarer landstræneren.

Men der er også et andet karaktertegn, som er med til at gøre Lars Juul Hansen til verdensmester, mener Carsten Mortensen.

”Hans mentalstyrke. Det kræver altså noget at være presset bagud 0-2 i såvel en kvart- som i en semifinal og begge gange vende kampen og vinde 3-2. Det er ikke alle og enhver, der kan stå for sådan et pres,” forklarer Carsten Mortensen med et anerkendende hovednik.

Lars Juul Hansen ved ikke helt, hvor han har sin mentale styrke fra.

”Men jeg hader at tabe. Og det har jeg altid gjort. Så jeg kæmper hver gang for at vinde. Alligevel har jeg kæmpet meget med nervøsitet. Jeg har nogle gange været så nervøs, når jeg skulle spille kampe, at mine hænder rystede,” fortæller han og lader sin hånd vibrere i luften for at vise, hvor slemt han var ramt.

For at få styr på nerverne konsulterer Lars Juul Hansen en sportspsykolog forud for stævnerne.

”Altså bare via e-mail. Jeg stiller nogle spørgsmål, som hun svarer på, og så lytter jeg til hendes råd. Det har vist sig at virke udmærket,” smiler Lars Juul Hansen.

Prisregn

Og det kan man vist kun bifalde. Hvis han ville, kunne han spejle smilet i guldmedaljen. Men Lars Juul Hansen er som nævnt ikke en person, der iscenesætter sin egen hyldest. Det er der så andre, der gør. Faktisk regner det med priser over den 24-årige bordtennisspillers hoved.

Mandag 27. november fik han Gladsaxe Byråds Idrætspris. Han bor ganske vist i Rødovre, men han spiller i klubben i Gladsaxe.

Og ugen forinden, torsdag 23. november, fik han intet ringere end Hans Justs Idrætspris, som er indstiftet til ære for sportsjournalisten og kommentatoren Gunnar ”Nu” Hansen. I alt fem sportsudøvere fik prisen og hver en check på 10.000 kroner. De øvrige var Bo Petersen i kørestolsrugby, tennisspilleren Caroline Wozniacki, bokseren Vinnie Skovgaard og sportsdanserparret Peter og Kristina Stokkebroe.

Prisvinderne blev belønnet for et godt resultat, og fordi de er gode repræsentanter for deres sportsgrene.

Fuld fart på fremtiden

Hvorvidt Lars Juul Hansen kan blive ved med at bringe gode resultater hjem for dansk idræt, vil tiden vise. Men der er ingen tvivl om, at han vil gøre alt, hvad der står i hans magt.

”Konkurrencen er jo væsentlig større nu end for 20 eller bare ti år siden. Tidligere kunne man komme med til PL, bare man skrev sig på en liste. Sådan er det bestemt ikke i dag. Nu skal man kæmpe for det, og jeg håber virkelig, det lykkes,” understreger Lars Juul Hansen.

Så det er stadig fuld fart fremad for Lars Juul Hansen, der har hovedet og hjertet fuldt af bordtennisdrømme.

”Jeg håber, jeg kan blive ved længe endnu. Det giver mig så meget, simpelthen fordi jeg så godt kan lide at spille bordtennis. Men jeg kan også godt lide alt det udenom. Det er sjovt og dejligt at rejse ud og opleve andre lande og andre kulturer, når jeg tager til stævner,” remser verdensmesteren op og afslører med et smil:

”Og så er det dejligt at vinde.”